

Scheidend lid van de raad van commissarissen van de CRV Holding
Arnould Peters heeft altijd vierkant achter de fusie tussen VRV en
CR Delta gestaan. 'Afsplitsen en verzelfstandigen van de witblauwen
was geen optie. We hadden de Holsteinclub nodig.'

In hoogtijdagen werd de halve veestapel van Arnould Peters en Annie Meers uit het Vlaamse Millen in de veewagen geladen voor deelname aan prijsskampen. Arnould Peters denkt er glimlachend aan terug. 'Nu vraag ik me wel eens af hoe we het werk toen allemaal rondkregen. Het kwam wel voor dat we jaarlijks deelnamen aan zeven prijsskampen en meer dan twintig dieren per keer meenamen. We zijn echte keuringsliefhebbers. We hebben altijd geprobeerd keuringen op de been te houden door met veel dieren af te reizen. Maar helaas, de gewestelijke prijsskampen zijn nagenoeg allemaal verdwenen. Je merkt dat er steeds meer boeren stoppen. In het dorp zijn wij nog een van de laatste boeren.'

Afsplitsing geen optie

Arnould Peters, 62 jaar inmiddels, is een bekend gezicht in de agrarische sector in de provincie Limburg. Door succesvolle deelname aan keuringen van het Belgisch landvarken werd hij gevraagd voor zitting in het bestuur van het varkensstamboek, waarvan hij twaalf jaar lang het voorzitterschap bekleedde. Zijn bestuurlijke kwaliteiten bleven niet onopgemerkt, zodat hij ook voor het gewestelijk bestuur van het witblauwras in Limburg werd gevraagd. Vervolgens ging het snel. De treden op de bestuurlijke ladder werden steeds hoger en gingen van het provinciaal bestuur naar uiteindelijk het internationaal bestuur van de CRV Holding (voorheen CR Delta VRV Holding). 'Deze bestuurlijke functies aanvaarden deed ik iedere keer in samenspraak met mijn vrouw. Dankzij haar kon ik dit allemaal

doen, ik vind dat je dat toch zeker moet melden in het verhaal.' De dagen dat Arnould van huis was, en dat werden er steeds meer, verzorgde Annie Meers de honderdkoppige veestapel, waarbij jaarlijks veertig afkalvingen plaatsvonden. Maar ze kan uitzien naar meer hulp op het bedrijf, want begin 2005 verloopt het

Eigenlijk zouden stieren met grote erfelijke gebreken gewoon afgeslacht moeten worden

ambtstermijn van de raad van commissarissen van CRV voor Peters. 'Er wordt een vervanger gezocht, maar dat valt nog niet mee', geeft hij aan. 'Voor jonge veehouders is het steeds moeilijker om tijd vrij te maken voor bestuurlijke taken omdat de bedrijven zo groot worden of omdat de vrouw buitenshuis werkt. Toch zou het wel mooi zijn dat een fokker van het witblauwras de belangen kan verdedigen bij VRV.' Peters maakt nog tot en met januari deel uit van de raad van commissarissen, waarin zes melkveehouders en twee vleesveehouders zitten. 'Als vleesveehouder is het dikwijls opkomen geweest voor de belangen van het witblauwras, je voelt je wel eens buitengesloten. Maar van huis uit is mijn hart altijd witblauw geweest, ik ben geboren in het witblauw.' Peters maakte tal van fusies mee, die uiteindelijk eindigden in de samenwerking

tussen het Vlaamse VRV en het Nederlandse CR Delta. 'Ik heb altijd achter deze fusie gestaan', klinkt het met grote stelligheid. 'Toen VRV aan de fusiebesprekingen begon, was het een gezond bedrijf, maar wel een bedrijf dat voor de nabije toekomst onvoldoende omvang en omzet had.'

De fusie bracht wel de nodige beroering teweeg onder de witblauwfokkers. 'Achteraf gezien denk ik dat we nog beter hadden moeten communiceren met de veehouders.' Peters denkt even na voordat hij vervolgt: 'Sommige leden hadden liever gezien dat we als witblauwfokkers ons zouden afsplitsen om zelfstandig te opereren of aansluiting te zoeken bij Wal-

lonië, maar dat heb ik nooit als optie gezien. Ik was er honderd procent van overtuigd dat we bij de Holsteinclub moesten blijven. We moesten zorgen dat we het kruisingsprogramma erbij hielden. Wanneer we voor zelfstandigheid hadden gekozen, had de Holsteinafdeling van VRV zelf wel een kruisingsprogramma opgezet. Laten we daarom nu vooral kijken naar de resultaten die er zijn. Er worden meer witblauwrietjes gebruikt voor de gebruikskruisingen dan voor de zuivere teelt. Dat zorgt wel voor een lage spermaprijs per rietje voor de zuivere fokkerij.'

Alleen eigen stieren

In 1990 behaalde Peters met zijn koe Linda van de Sluizerweg het nationaal kampioenschap bij de vrouwelijke dieren witblauw dubbeldoel. We volgen Peters trotse blik naar een grote ingelijste foto

aan de muur. 'Onze veestapel is mede via haar opgebouwd. Een jaar later verkochten we het melkquotum en zijn we ons gaan richten op het zuivere vleestype. We zijn altijd naar prijsskampen blijven gaan, maar als bestuurslid van Haliba VRV vond ik dat ik alleen stieren van de eigen organisatie kon gebruiken. Toen later de samenwerking met eerst Linalux en later BGG een feit werd konden we ook deze stieren gebruiken. Nu kunnen we ons met onze dieren op prijsskampen weer meten met de beste, dankzij Radar en Artaban bijvoorbeeld. Zij maken onze dieren breder, maar helaas ook kleiner.'

Voor het maken van combinaties blijft Peters het belangrijk vinden de stieren te zien. 'Daarnaast zijn fokwaarden belangrijk. Het is voornamelijk dat we weten welke stieren gezonde en vitale kalveren geven.' Peters ergert zich er momenteel aan dat door een machtsstrijd over de verantwoordelijkheden van het stamboek de nieuwe fokwaarden lang op zich laten wachten. 'Het witblauwstamboek hoefde zich vroeger van niemand iets aan te trekken. Met de nieuwe structuren wil AWE nu ook inspraak hebben in het berekenen van de fokwaarden. Dat vraagt gewinning en samenwerken met VRV en AWE.'

Rasbescherming

Fokwaarden vindt Peters met name van belang voor het voorkomen van erfelijke gebreken. 'Topfokkers zijn bereid om de extra risico's te nemen. Het gaat hen om de absolute toppers die ze kunnen laten zien in de keuringsring. De missers blijven thuis. Maar commerciële veehouders hebben elk jaar een gezond kalf nodig. Eigenlijk zouden stieren waarvan blijkt dat ze grote erfelijke gebreken hebben gewoon afgeslacht moeten worden.' Peters is zich ervan bewust dat er achter deze beslissing grote commerciële belangen schuilen. 'Het beleid is nu dat de veehouder zelf moet kunnen kiezen of hij zo'n stier wil gebruiken, maar eigenlijk moet het stamboek deze beslissing nemen om de veehouder en het ras te beschermen. Neem een stier als Bourgogne. Wie hem niet gebruikte, won niet op prijsskampen. Maar je zag nooit de dieren die thuis bleven. Nu zit Bourgogne in het ras gefokt en komen we zijn erfelijke gebreken nog steeds tegen in zijn bloedlijnen.'

Peters leunt glimlachend achterover wanneer hem gevraagd wordt terug te kijken op zijn dertigjarige bestuurscarrière. 'Er is veel gebeurd in de rundveehouderij. Er zijn veel samenwerkingen gestart, veel fusies geweest en daardoor zijn gezonde organisaties ontstaan. Wel is er nog veel werk te doen op het gebied van communicatie en daar,' erkent Peters, 'hebben we wel eens wat zaken laten liggen. Door de fusies wordt de afstand tussen de boer en de organisatie steeds groter en dan wordt goed informeren nog belangrijker.'

Jaap van der Knaap

Arnould Peters: 'Het witblauwras kan niet zonder gebruikskruising'

'Mijn hart is van g eboorte witblauw'